

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname :
uitzending: 17 mei 1975.
plaats : studio 3.

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 39: De steen der Dommen.

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

scene 39-1
OUDE AMPEXSHOTS :
DE HOED MET OPZITTENDEN

KONINGIN:
MADELEIN EN LIDW. IN PALEIS
(EN KINDEREN EVT)

HERTOGIN: MET AAKOMENDE AERNOUT
E.A. WIJST OP LAAR.
DE OPWINDING HIEROVER

CUT : SHOT VLAG

SHOT: STRUIKEN MET GESTALDE
HOED. ZE ZIEN GARK.....

HERTOGIN WORDT NAAR HOED GE-
BRACHT.

HERTOGIN:
Wel, ik, Mélisande van Falda, Hertogin van Riere en Rom, ben op weg naar huis, op vloerkleed Kamerbreed van Madelein Twee en de Hamelburgers.
Het is bijzonder attent dat men mij gered heeft van de kermis te War, en het is aardig dat de Hamelburgers mij medenemen, maar bij Rom en Riere-ik dacht dat ik in de nesten zat, maar in welk een toestand is Madelein Twee !! Zij zit met haar hele perceel, van vleugel tot vleugel, onder een hoed ! Haar kasteel is gekrompen ! Goed,-bon-wij vliegen en boven Laar ontdekte ik dat wij boven Laar vliegen, en de nieuwe baron zit naast mij. Dus ik denk: we kunnen in Laar overnachten-Lieflijk Laar, hoe groen uw dal enzovoort-maar wat blijkt: er wappert een totaal verkeerde vlag. De Vlag van Grasp. We verdenken Rinse zelf, want die deugde nimmer, en de Hamelburgers hebben de hoed in het gebegte aan de grond gezet, en daar start opeens een gerommel dat het een aard heeft. Reus Gark, reus Gark kwam uit de grond en gooide naar ons met kluiten aarde: een prachtig gezicht!
DEKLAMEERT:
Wie rommelt daar en woelt en zwoegt?.. 't Is Gark, die door de velden ploegt.. Enfin !
Man Jut kwam mij halen om met Madelein Twee -onder de hoed-nog steeds-te komen praten. Nou.

scene 39-2

LEADER

STEM OGTEROP :
Schouwspel eh.....

BERTRAM:
39

OGTEROP:
Korrekt, korrekt

TITEL:
De steen der Dommen

scene 39-3

DE VULKAAN. ERKLINKT NOG WAT GEROMMEL

CUT : OGTEROP ZUCHT. KIJKT ANDEREN AAN.

scene 39-4

OGTEROP:

Reus Gark.....Woelreus Gark.
Het blijft een geweldige aanblik. Bij
Bam. Het benoemt een ogenblik de adem...
zulks. Korrekt.

BERTRAM:

Een bakbeest. Looie Det is er niks bij,
geloof ik. Maar het is ook zo'n aard-
reus.
Hé, ach, u kent Looie Dot niet. Dat was
in Kalkedot.

OGTEROP:

Uit het land van Links. Daar hebt ge
me ooit van verhaald, jawel, jawel,
aardreuzen. Ja. Nou. Die heeft men
overal. Niet ? Links of rechts.

BERTRAM : DROOG

Och, het is mijn tweede pas. KIJKT WEER
(LANGS CAMERA OFFSCREEN)
Nou, ik vraag me af, of we ons iets van
hem moeten aantrekken of gewoon alleen
maar moeten denken aan slot Laar en
wie er inzit.

scene 39-5

DE SCHURKEN JAMMEREN OFFSCREEN IN ZAK.
JUT EN JUL STAAN ERBIJ

HERTOGIN: HOOFD IN HOED :
Wát wil je dat ik doe, Madelein Twee ?
KIJKT EVEN OP, TEGEN JUT EN JUL:
Zeg even dat die twee daar in de zak hun
mond houden. Ik praat met Madelein Twee.
JUL SCHOPT TEGEN ZAK.

HERTOGIN:
Mooi. WEER IN ZAK:
Madelein Twee. Wat wou je dat ik deed ?

scene 39-6

cut

KONINGIN BIJ RAAM, OMHOOG KIJKEND.
LIDWIEN EN ROETZWARTE BAREND STAAN
BIJ HAAR.

KONINGIN:
Melisande. Kom onder de hoed !

STEM HERTOGIN (LUID MET GALM):
Onder de hoed ?

KONINGIN:
Jawel ! Wij willen dat je de spreuk van
Ogen zegt en dan de Dijspreuk. Maak ons
groot.

HERTOGIN:
Nonsens, Madelein twee. Je weet dat dat
niet kan.

KONINGIN:
Jij kent de woorden van de spreuk. Je
hebt zo zelf aan Lorrelei geleerd !

HERTOGIN:
O ja, ik ken het hele lied. Maar als ik
hem spreek, groei niet alleen jij,
groeit niet alleen je kasteel, maar ik
ook. Haha. Dan ben ik een reuzin.

KONINGIN:
Je bent een vriendin. En ik ben in nood.

HERTOGIN:
Ja maar, Madelein Twee, ik vind me zoals
ik nu ben, keurig en

MADELEIN:
Wat hebben wij elkaar in het tehuis van
aankomende vorstinnen plechtig beloofd!?

HERTOGIN:
...wel, ja, maar.....

KONINGIN (DEKLAMEERT):
!! "Ben je in nood, ben je bedrukt"

HERTOGIN:
Madelein twee..

KONINGIN (VERVOLGT):
"wordt aan de troon en de kroon gerukt,"

HERTOGIN:
Madelein Twee, het is heel ongeriefelijk
als ik zo groot word.

KONINGIN (ONVERBIDDELIJK):
"komt de mot in je hermelijn,"

HERTOGIN:
Dat was toen wij jong waren !

KONINGIN (STRENG)
"roep mij, wij zullen bij je zijn !!!!"
Beloofd heb je dat !!!

scene 39-7

HOOFD:HERTOGIN CU (DOOR GAT OF VOOR GAT)
ZE KNIKT

STEM KONINGIN VER WEG. KURK DROOG....

KONINGIN:

Heb je dat gezegd ? Of niet ?

HERTOGIN:

Ja.....jawel.

KONINGIN:

Doe je nu wat ik je vraag.

HERTOGIN (AARZELT - KNIKT)

STEM KONINGIN:

Kom dan onder de hoed.

scene 39-8

BERTRAM, OGTEROP, HILDEBRANDT

BERTRAM:

Wat doet Reus Gark daar. Rommelt hij maar wat rond. Onder de grond ?

HILDEBRANDT:

Mijn grond.

OGTEROP:

Het is een goedaardige kolos. Hij is wat woelig en hij graaft wat veel, maar in de grond is hij niet kwaad. Hij zóekt - en dat moet hij nu eenmaal hier doen. Men kan nu eenmaal niet zoeken waar men wil ! Men moet zoeken waar iets zich bevindt! Dus zoekt hij hier. Want hier bevindt het zich.....ja !

BERTRAM:

Ah ja. Wat zoekt hij dan ?

OGTEROP. WAT VERBAASD:

De steen. De steen der Dommen. Ge hebt toch wel vernomen....., onzin, waar hebt ge uw scholing gehad?!... De Steen der Dommen! Dat meent ge toch niet, dat gede Steen der Dommen !

BERTRAM. VOORZICHTIG :

Der Wijzen. U bedoelt de steen der Wijzen.

HILDEBRANDT (ALERT WORDEND):

Om goud mee te maken !

OGTEROP (BEVREEMD):

Ha,... nee. De steen der wijzen? Nee. De steen der Dommen! Dát is de naam. Die dient voor het Eenvoudige Geluk. Het Geluk van de Dommen. Goud maakt niet gelukkig.

BERTRAM (DROOG) KNIKT:

Nee, da's waar. Een gelukssteen dus.

(JUL KOMT ERBIJ)

OGTEROP:

Het is de steen waarmee men brood maakt.

BERTRAM:

Brood.....eh.....

OGTEROP:

Zoveel men wil. Van kiezel of zand. Ge moet weten, voor een Woelreus is het leven geen scherts. Een woelreus vindt niet veel van zijn gading, rondom. Hij leeft van wat hij vindt aan grote wortels, kruinen van bomen, een onvoorzichtig hert nu en dan.....

(JUL REAGEERT BIJ "BROOD")

HILDEBRANDT:

.....kruinen van bomen ?

scene 39-8

OGTEROP:

Korrekt. Ge kent het lied toch wel ?

DEKLAMEERT ONHEILSPELEND.

Een hand vaagt langs het zwarte zwerk....
een boom wordt uit het woud geplukt,

HILDEBRANDT:

Geplukt!

OGTEROP:

Het is de hongerige Gark
die van het bos de kruinen rukt!
Hark! hark! Hoe dreunt de grond...

BERTRAM:

Jaja. Prachtig. U bedoelt. Hij is zo
groot, dat hij eigenlijk altijd honger
heeft.....

OGTEROP:

Korrekt. Een hongerlap. Tragisch.
Had hij de Steen der Dommen..... hij vindt
hem natuurlijk niet, maar ik kan zijn ge-
dachtengang wel volgen.....had hij de
Steen, dan had hij brood.

(JUL HEEFT GELUISTERD)

scene 39-9

RINSE OPENT GORDIJNEN NAAR EEN BALKON.
ER STAAT EEN HARP - HET MAANLICHT VALT
OVER DE HARP - LANGE SCHADUW. ZIJ GAAT
BIJ HARP ZITTEN.....
ZIJ PAKT MEDAILLON.
BIJ HAAR LIGGEN KANT EN KLAAR UITGESTALD:
KLEED, DEK EN DE KNAPZAK

STEM GUURT:
Moeder ?

RINSE (KNIKT):
Het uur is daar zoon

GUURT:
Gark ? Ga je met Gark spreken ?

RINSE (KNIKT NAAR MEDAILLON IN HAND)

GUURT: Ga ja erheen ?

RINSE:
Rinse lokt hem. Met de Zang. Van de Harp.
Als de wind goed staat.....en hij draait
.....hij draait.....waaien de woorden
tot aan de bergen.....

GUURT:
Zal hij komen ?

RINSE (KINKT LANGZAAM, SPOTTEND, KIJKT
IN NACHT):
Als hij het lied hoort. Ja.

Scene 39-10

BERTRAM STAAT BIJ HERTOGIN MET JUT, JUL,
HILDEBR. EN AERNOUT EN OGTEROP

BERTRAM (KNIKT):

Goed, als u er zelf geen bezwaar tegen hebt.

HERTOGIN:

Bezwaar? Wel wis heb ik bezwaar! Maar Madelein Twee houdt mij aan een meisjes-
eed. Uit onze meisjesjaren in het oplei-
dingstehuis voor aankomende vorstinnen.

BERTRAM:

Hoe dan ook.....

OGTEROP :

Vrouwe van Falda, Ge bewijst hare hoog-
heid een grote dienst.

BERTRAM:

U kunt altijd de boel terugdraaien. Onder
de hoed kruipen en de krimpspreuk zeggen.
Dan wordt u weer..eh...zo.

HERTOGIN:

Da's waar, maar ik hou er niet van. De
Spreuk van Ogan is erg oud. De kracht
gaat eruit. Elke keer kan de laatste
zijn geweest.

BERTRAM:

U bedoelt dat de spreuk een volgende keer
helemaal niet meer hoeft te werken!!!!
Ook dat nog. (ZUCHT) Nou ja. We houden
u niet tegen. Als hare majesteit met alle
geweld hier ter plaatse groot wilt worden
(STEEKT HOOFD DOOR GAT)
Mag ik even, hertogin. (ROEPT) Majesteit!
Daar beneden! Wij hebben van Uw plan
gehoord.

scene 39-11

CUT

KONINGIN:

Het is geen plan. Het is een bevel, Mens van Bier.

BERTRAM:

Als u met alle geweld wil dat paleis Bambergen hier in oude grootte herrijst.

KONINGIN:

Laar was altijd een landgoed van Bambergen. En de zomer is hier zeer zacht. Wij willen wel een tijdje hier staan, met ons Paleis. Men kan ons nog altijd naar de Sneeuwvijver verpotten. Maar wij willen

scene 39-12

KONINGIN:

NU groeien! En Rinse in de ogen kunnen zien!!!!

BERTRAM: (KNIKT)

...zoals U zegt (TREKT HOOFD UIT GAT.
KIJKT HERTOGIN AAN)

Ga uw gang, vrouwe van Falda.

scene 39-13

RINSE:

Luister Gark.....Rinse gaat een liedje voor je zingen. LACHT LAAG.... Rinse kent mooie liedjes. De wind waait ze wel naar je toe. SPOTTENDE BLIK. LANGZAAM IRONISCH PLUKT AAN HARP

RINSE:

Er is een pijn die liefde heet
een huivering van het hart
hij maakt dat je je naam vergeet
en daad en droom verwacht
En dat je in je dromen praat
als was je zat van wijn
en het wachten op al wat komen gaat
moet hard en bitter zijn

N.B. RINSE ZINGT ALSOF ZE DIE PIJNEN ZELF NIET KENT. IRONISCH BEVREEMD DUS....
(OP CANON-MANIER DUBBELEN)

ROCK'RITME DAT VOORAL
SWINGT HIER

Rinse:

Maar ik zeg je dat alle pijn verdwijnt

KOOR:

Maar ik zeg je dat alle pijn verdwijnt

RINSE:

en dat alle verdriet vervaagt

KOOR:

(en) dat alle verdriet vervaagt

RINSE:

Wanneer ja even hebt gevoeld

KOOR:

Wanneer je even hebt gevoeld

RINSE:

hoe de honger knaagt.

KOOR:

hoe de honger knaagt !

RINSE:

Zo doet het pijn alleen te zijn
-zegt men-en zonder doel
Verlaten land geeft menigeen
een troosteloos gevoel.
Het schijnt een hard gelag te zijn
wanneer men iemand mist,
maar toch is er een onverwachte pijn
die al die pijnen wist :

cut totaal rinse in
maanlicht met harp.
Dan naar Gark in vulkaan

RINSE:

Want ik zeg je dat alle pijn verdwijnt

KOOR:

want ik zeg je dat alle pijn verdwijnt

RINSE:

en dat alle verdriet vervaagt

KOOR:

alle verdriet vervaagt

scene 39-13

RINSE:
Wanneer je even hebt gevoeld

KOOR:
Wanneer je even hebt gevoeld

RINSE:
Hoe de honger knaagt.

KOOR:
Hoe de honger knaagt!

CUT RINSE
CUT GARK

CUT RINSE

RINSE:
Als honger in je darmen knort
Ik heb een antwoord hier
Hier staan een bord vol eten en
een beker schuimend bier,
en wat je ook maar wensen mag
aan vlees en zoete wijn,
Ik wacht tot jij het halen komt
en zonder pijn zult zijn.

CUT RINSE TOTAAL
TERUG NAAR STRUIKEN
MET BERTRAM E.A.

Want ik zeg je dat elke pijn verdwijnt

KOOR:
Want ik zeg je dat elke pijn verdwijnt

RINSE:
En elk verdriet vervaagt

KOOR:
Elk verdriet vervaagt

RINSE:
Wanneer je eenmaal hebt gevoeld

KOOR:
Wanneer je eenmaal hebt gevoeld

RINSE:
Hoe de honger knaagt

KOOR:
Hoe de honger knaagt

Ja, ik zeg je dat alle pijn verdwijnt
ETCETERA

Scene 39-14

BIJ REPEAT BLENDEN NAAR VULKAAN EN
VERVOLGENS NAAR GARK DIE LUISTERT MET
OPGETROKKEN KNIEËN.

CUT TERUG NAAR RINSE

scene 39-15

LIDWIEN EN KONINGIN EN KINDEREN STAAN VOL SPANNING BIJ RAAM.
BUITEN IS BEHALVE ZWART OOK EEN RAND VAN PLOOIROK HERTOGIN TE ZIEN OP REUZEGROOTTE.

LIDWIEN:

Wat een reusachtige vrouw. Kijk de stof van haar kleed.

STEM HERTOGIN:

Wel, daar ga ik dan, Madelein Twee.

KONINGIN (LUID, NAAR RAAM GAANDE):

Mooi.

STEM HERTOGIN:

Ukzrygggllomgfbruik.....Dij met mij !!!!!

MUZIEK:

ER GEBEURT OGENSCHIJNLIJK NIETS

LIDWIEN SNELT NAAR BUITEN. KONINGIN

KIJKT NAAR BUITEN

LIDWIEN:

Oh...

KONINGIN:

Er geschiedt niets. Zij dijt niet. Zij krimpt zelfs niet. Wij dijen niet !

LIDWIEN:

Nee, Majesteit. Natuurlijk dijen we. Maar zij dijt ook. De hoed dijt ook. We groeien allemaal. Dat merk je niet !

KONINGIN: (WEIFELEND)

Dacht u.

LIDWIEN:

Oh vast....(AARZELT).... vast wel....

cut

scene 39-16

LIDWIEN:
WE ZIJN BUITEN
CU BERTRAM EN ANDEREN DIE OMHOOG KIJKEN.

BERTRAM:
Allemachtig. Goed dat we een vijftig
meter achteruit zijn gegaan.
KIJKT HILDEBRANDT AAN.....

HILDEBRANDT (WIJST VERTIKAAL)
is.....(SLIKT).....is dat ...

BERTRAM:
Jouw hoed.

AERNOUT:
Over grote herenmaten gesproken.

scene 39-17

EEN DONKER TRECHTERVORMIG GAT.

WE ONTWAREN IN DUISTER EINDELIJK EEN
FIGUUR DIE ZICH ZO KLEIN MOGELIJK MAAKT..
BENEN OPGETROKKEN, ARMEN OM KNIEËN.
NAAST HEM LIGGEN HOPEN AARDE. EEN MIJN-
LAMP.....

GARK:

Je roept wel: kom naar buiten
maar ik kom niet, ik kom niet
Je roept wel dat ik komen moet,
Je roept wel kom naar buiten,
maar ik kom niet, ik kom niet
Nee, nee

Gark zoekt de steen,
niemand om hem heen,
dan de modder alleen.....
de modder alleen
de modder alleeeeeeeeeen..... FADET

scene 39-18

RINSE LOOPT ROND, IJSBEREND IN NACHTELIJKE
KAMER, MAANLICHT VALT DOOR DEUR.
STEM GUURT KLINKT:

GUURT:
Hij komt niet moeder. Gark. Gark komt
niet.

RINSE:
Jawel.

GUURT:
Hij heeft je lied niet gehoord.

RINSE:
De wind stond goed. Als hij honger heeft,
komt hij

GUURT:
Zal ik komen ?

RINSE:
Nee (STAAT STIL) Ja.....Ik ben onrustig,
zo alleen. (ADEMT OP MEDAILLON.
LEGT MEDAILLON OP TAFEL. HIJ IS GEWOON
BLAUW. NEEMT EEN LEREN BUIDELTJE EN
STROOIT DAARUIT POEDER OP MEDAILLON. ZE
HOUDT KAARS ERBIJ.

FEL LICHT.

CUT:
OP TAFEL VERSCHIJNT ZITTEND OP RAND
GUURT.

GUURT:
Moeder.....

RINSE:
Zoon. Wanneer Gark niet komt, moeten wij
naar Gark gaan. Met het kleed Dek en de
Knapzak mot de Knots.

GUURT :
Schenk ze niet.

RINSE:
Jawel.....jawel. Gark moet onze
vriend zijn.

GUURT KIJKT ROND :
Maan....Het is nacht....
WIL DOOR GORDIJNEN NAAR BUITEN KIJKEN.
EEN VOLLEDIG ZWARTE SCHADUW GLIJDT OVER
HEM EN HELE VERTREK. HIJ SCHRIKT VAN WAT
BUITEN TE ZIEN IS:

GUURT:
Ahhhh. Moeder !!!!!

RINSE (JUBELT):
Gark. Hij is gekomen. Gark!!!!!!
KIJKT NAAR BUITEN.....GILT.

scene 39-19

CUT:

MUZIEK: DREIGEND EN MONUMENTAAL

SHOT VAN HERTOGIN BUITEN, VAN ONDER TEGEN
STERRENHEMEL. ZE KIJKT OMLAAG.

HERTOGIN:

Rinse van Grasp. Je was al een naar kind
in het huis voor aankomende vorstinnen.

PAKT IETS BUITEN BEELD (VAN DAK OFF-
SCREEN SLOT LAAR)

EEN PAARS FROMMELIG LAPJE.

En hier is je vlagje. Het hoort niet op
deze toren.

LAAT DOEKJE OMLAAG VALLEN.

scene 39-20

JUL STOOT JUT AAN. ZD ZITTEN ALLEEN IN
STRUIKEN MET ZAK SCHURKEN.:

Daar ! Vrouw Falda heeft de doek geplukt.
Zo !! (KIJKT OPZIJ, ZIET IETS)

JUT:
Hij! Gark !

JUL: KIJKT OOK

scene 39-21

GARK (BEWEEGT IN ZIJN KUIL, HUILT BOOS EN MISNOEGD):

De grond trilt ! Waarom trilt de grond.
Gark wil alleen zijn.

Stil.

(ROEPT)

Wie is daar. Wie trilt ?????? Ga weg.

(PAKT KLUIT AARDE, GOOIT.....)

scene 39-22

CUT:

VULKAAN, UIT VERTE.....
HET HOOFD VAN GARK KOMT UIT GROND. VER
GEROMMEL, DOF GEDREUN.....

KLUITEN VLIEGEN WEG. NAAST HAND KOMT
HOOFD GARK OMHOOG.

GARK:

Ga weg. Dreuner. Ga we.....
(ZIJN MOND VALT OPEN.....)

scene 39-23

JUT EN JUL KIJKEN GEBIOLOGEERD WEG VAN
GARK NAAR IEMAND, DIE GARK KENNELIJK
NADERT.

CUT: JUT EN JUL HEBBEN HET GEVOLGD.
KIJKEN OMHOOG.

scene 39-24

DE HERTOGIN KOMT MET VOETEN NAAST VULKAAN
IN BEELD. ZE IS EVEN GROOT ALS GARK, MAAR
GARK ZIT IN KUIL. ZIJ STAAT ER NAAST.
WE ZWENKEN OMHOOG.

scene 39-25.

(GUURT HIJGEND VAN ANGST IN HALL
KASTEEL)

GUURT:
Moeder, waar hol je heen?

RINSE:
Redt je zelf, zoon.

GUURT:
Neem mij mee. Jij kunt in rook op.

RINSE: (OFF SCREEN)
Red je zelf.

GUURT:
Jij bent mijn moeder.

RINSE: (VER)
Red je zelf.

(GIL)

(BERTRAM STAAT GRIMMIG ARMEN GE-
KRUIST VOOR EEN DEUR. NAAST HEM
MADELEIN TWEE DIE MET VLAMMENDE
BLIK RINSE AANKIJKT.
DAARACHTER OGTEROP.

MADELEIN:
Rinse van Grasp.
(STROOPT MOUWEN OP)
Wij hebben een rijksappeltje met U te
schillen.

scene 39-26.

DROMERIGE MUZIEK.

(JUL EN JUT ZITTEN TEGEN ELKAAR
AAN TE KIJKEN NAAR DE REUZEN IN
VERTE)

JUL:

Kijk. Ze praten. Zij babbelen.
En de maan schijnt.

(JUT KNIKT)

JUL:

De maan schijnt op haar jurk. Haar hals
is mooi. Met maan ...
en haar haar glanst. Als een veld met rogge.
Ik denk, dat ze praten over brood.
Want, wat is er mooier dan brood? ...

(KIJKT JUT AAN)

Alles komt goed.

scene 39-27.

CUT:

LIEVE ROMANTISCHE MUZIEK.

(DE REUS EN DE REUSACHTIGE HERTO-
GIN ZITTEN SILHOUET BABBELEND OP
RAND VULKAAN.

GARK LOMP EN BEWEGINGLOOS. HIJ
LUISTERT NAAR HERTOGIN VAN FALDA,
DIE DUIDELIJK KALM EN GEDECIDEERD
MAAR KOKET HET WOORD VOERT.

ZE KLOPT OP ZIJN ARM. HIJ TREKT
HEM VERLEGEN TERUG. LEGT HEM WEER
NEER. ZE ZIET HET EN KLOPT ER WEER
OP)

scene 39-28.

(CAMERA VAART TERUG VAN HANDEN-
WRINGENDE OGTEROP)

OGTEROP: (HANDENWRINGEND)

Majesteit. Hoogheid. Hoogheden, och heden,
och heden.

MADELEIN: (MADELEIN TWEE STAAT MET DEGEN
IN HAND TEGENOVER RINSE DIE OOK
EEN DEGEN HEEFT)

Wel, Rinse. Ik ben bereid.

RINSE:

Vergeef me, als ik je zal prikken, Made-
lein.

MADELEIN:

Trácht dat!!! Trácht dat!!

OGTEROP:

Majesteit, ik ...

(WIL ZICH TUSSEN HUN GOOIEN.
LIDW. EN BERTRAM HOUDEN HEM
TERUG)

BERTRAM:

U krijgt - ik begrijp ook niet, waarom -
een eerlijke kans van Hare Majesteit,
vrouw Rinse ...

RINSE:

Koningin.

BERTRAM: (KOUD)

U bent mijn koningin niet. Ik zal ook
nooit naar U opkijken.

(RINSE HEFT DEGEN NAAR HEM)

Nee, U vecht nu met Hare Majesteit daar ...

MADELEIN:

Laat zien, dat je je lessen niet vergeten
bent uit onze meisjesdagen, Rinse.
De jaren op school.

RINSE:

Ik zal je aan mijn degen rijgen, Madelein
Twee.

MADELEIN:

Rijgen was je sterkste vak niet.

(DOET UITVAL. OGTEROP SLAAKT
KREET. RINSE PAREERT. OGTEROP
VALT FLAUW IN ARMEN LIDW.
DE VORSTINNEN SCHERMEN OFF SCHEEN
VERDER, TERWIJL CAMERA OP LIDW.
INVAART, DIE OGTEROP BIJBRENGT
MET KLAPJES OP WANG ...)

LIDW.:

Ambtenaar Ogterop, kom, kijk nu. Hoe de
koningin wint.

(KIJKT BANG NAAR GEVECHT.
DEGENS FLITSEN EN KNETTEREN)

scene 39-29.

(HILDEBRAND EN AERNOUT BRENGEN
GUURT NAAR CEL)

HILDEBRAND:

Ziezo. Haha. Jammer, dat ik nog geen personeel heb. Ik kom zelf net thuis. Haha. Maar ik zie dat ik hier een keurige gevangenis heb. Koffij, maak die cel open.

AERNOUT:

Ja, waar hangen de sleutels.

HILDEBRAND:

Ja, geen idee. Ik moet zelf ook nog rondkijken. Allemachtig, dat dat allemaal van mij is.

(PORT GUURT)

En dat wou jij met je mallemoer inpikken, hè.

AERNOUT: (PROBEERT EIGEN BOS SLEUTELS)

Ik zal zien, of ik er een heb. Kijken. Het is een ... Ah ...

(VOELT ERIN)

Nee, het is er zo een ...

(MORRELT)

Nee, een nummertje verder.

(PAKT ANDERE SLEUTEL)

En dan een lichte ... druk ... hier.

(SCHOPT VLUG. HET HEK GAAT OPEN)

HILDEBRAND:

Nou, dat heb je verdomd vlug gedaan. Als Guurt dat strakkies ook zo doet, is ie vlug ontvlucht. Enfin. Erin!

(DUWT GUURT CEL IN)

Nou, je zit er nog aardig. Ik heb een geriefelijke cel in mijn kelder. Al zeg ik het zelf. Hè. Kijk eens. Wijn. Aernout: wijn! Tegen alle wanden. Wijn!!!

AERNOUT:

Ja, kom nou maar naar boven! Hare Majesteit knokt het uit met hare ... Hare Hoogheid van Badbergen knokt het uit net Hare Laaghartigheid van Grasp.

(KIJKT NAAR CEL)

AERNOUT: (TEGEN GUURT)

Sorry, dat ik je moeder beledig, hoor. Dat doe ik niet graag, maar het is heel moeilijk iets te zeggen over je moeder, zonder dat het beledigend voor je klinkt.

Als je begrijpt, wat ik bedoel. Ik geloof, dat ik nu weer iets onprettigs heb gezegd.

(KIJKT ONGELUKKIG NAAR GUURT)

Het zit er bij jullie twee geloof ik niet in.

HILDEBRAND: (ONDERTUSSEN BEZIG OP ACHTERGROND)

Dit is een kruikje. Ja. Schoon genoeg.

(HOUDT HET ONDER SPONGAT)

Jaha. Vol ... Kijk is. Kijk 's ...

(ZINGT)

Hier staat de winnaar van de poedelpoel, van de poedelpoel ...

AERNOUT: (IS HEM BIJGEVALLEN)

Ja, kom nou, naar boven, joh. Misschien zijn ze wel begonnen.

HILDEBRAND: (JOLIG)
Welnee.

AERNOUT:
Nee?

HILDEBRAND:
Welnee!

scene 39-30.

HET GEVECHT.
(OGTEROP LEEFT INTENS MEE. WE
TREKKEN VAN HEM TERUG, OPNIEUW)

OGTEROP:
Insteken! Doorhalen, averechtse uitval!
Goed gepareerd! Bij Bam, goed gedaan!

KONINGIN:
Wel Rinse. (HAAR KLEREN ZIJN GEHAVEND, EEN
MOUW HANGT LOS)

(RINSE'S KLEREN ZIJN DUIDELIJK
GEHAVEND. ZE HIJGT. HAAR KEURSJE
TOONT SNEDEN VAN DE DEGEN)

RINSE: (KRIJST HAAST)
Ik spuug op je, Madelein van Bambergen!
Ik zal je krabben en bijten!

KONINGIN:
Nu ken ik je. Dat deed je vroeger ook. Onaan-
genaam. Vecht eerst. Als een koningin, want
dat ben je eigenlijk!

RINSE: (DOET UITVAL)
Hier! En hier!

KONINGIN: (PAREERT GOED)
Onhandig. Slecht gedaan. En wat vulgair om
te krijzen. Gedraag je, Rinse, terwijl ik
je prik.

RINSE:
Au!

KONINGIN:
Geef dan op.
(DOET UITVAL. EVEN SCHERMUTSELEN,
DAN ...)

(RINSE VALT FLAUW.
ZUCHT GAAT DOOR OMSTANDERS, KINDE-
REN, BERTRAM EN OGTEROP)

OGTEROP:
Bravo. Hiep.
(HEFT VOLKSLIED REEDS AAN:)
Een Bamberger Bam ben ik - bimbam

En de Bamberger Vlam - ik houd hem hoog

En een Bamberger Bam - bim bom bim bom

Hij houdt nooit nee nooit de ogen droog
Bij de Bamberger Bam bim bam
Hij flakk're hoog!
Bij de Bamberger vlam
Hij flakk're hoog ...
Bij de Bam
Bij de Bam
Bij de Bamberger Vlam
Bam!

(KONINGIN GEBAART DAT ZE NOG EVEN
MOETEN ZWIJGEN)

KONINGIN: (LOOPT OP RINSE TOE ...)
Plaats haar in die zetel.

(BERTRAM EN ANDEREN PLAATSEN RINSE
IN ZETEL. ZE WILLEN OOK DEGEN
TERLOOPS UIT HAAR SLAPPE HAND
NEMEN, MAAR DAT LUKT NIET METEEN.
OPEENS VEERT ZE OP EN ZET HEM
RAZENDSNEL OP KEEL VERBLUFTE
KONINGIN.

ZUCHT GAAT DOOR OMSTANDERS. OGTE-
ROP WIL ZICH ERTUSSEN STORTEN,
MAAR BERTRAM HOUDT HEM MET LIDW.
VAST)

RINSE: (LACHT KOEL EN VROLIJK)
DAN TUSSEN TANDEN:

Je ziet het, Madelein. Rinse blijft de
baas. Hoe dan ook. Ook met je eigen wapens.

(ZE STAAT OP EN GAAT MET KONINGIN
ACHTERWAARTS LOPEND NAAR DEUR ...
BIJ DEUR KIJKT ZE ROND ...)

Ziezo.

Rinse groet U ...

(MINACHTEND. EEN KRUIK RIJST
OMHOOG ACHTER HAAR EN KEERT ZICH
OM. DE WIJN LOOPT OVER HAAR
HOOFD ... ZE KRIJST VAN SCHRIK.
KONINGIN HEEFT HAAR DEGEN AL
WEGGESLAGEN)

HILDEBRAND:

Ik dacht, dat alles al in kannen en krui-
ken was. We moeten wel nieuwe wijn halen.

scene 39-31.

VULKAAN-SET: JUT, JUL, GARK, HERTOGIN
HAMELAARS.

LIED: HET GELUK IS MET DE DOMMEN.

HERTOGIN: zat nooit van tevoren met een reus in de
 maan
 heb het toen ik jong was ook maar zelden
 gedaan
 zitten net een man ...
 in de maan ...

 zat nooit met een reus op een dode vulkaan
 bleef er voor de zekerheid een eindje van-
 daan
 moeder zei: 'het kan
 raar vergaan' ...

 (WE ZIEN GARK MET HERTOGIN OP
 RUG IN MAAN)
 (CHROMAKEY JUT EN JUL OP VOOR-
 GROND)

KOOR: het geluk is gek, het geluk is gek
 het geluk is met de domme en de domme
 zegt: gek
 het geluk is gek
 het geluk is gek, het geluk is gek
 het geluk is met de domme en de domme zegt:
 (gek) (DIT LIEVER WEGLATEN EN OP DEZE
 MAAT METEEN IN NIEUWE COUPLET)

STRUIKEN-SET.

 (JUL LUI NAAST JUT KIJKEND NAAR
 REUZEN IN MAAN OFF SCREEN)

JUL: keer weer naar het koren en zie weer het
 graan
 zal weer met m'n schort bij de molensteen
 staan
 waren er lelijk lang vandaan ...

JUT: (JUL LUI NAAST JUT KIJKEND. GROOT-
 HOEKSHOT VAN VOETENEIND)
 kijken naar twee reuzen bij wassende maan
 kijken naar twee benen die je hebt om
 op te staan
 voel aan je hals en
 ie zit er nog aan:

ALLEN: (JUT EN JUL IN THE LEAD)
(OVERGANG NAAR het geluk is gek, het geluk is gek
'S AVONDS. JUL+ het geluk is met de dommen en de domme
JUT BINNEN LATEN zegt: gek
ZIEN. TIJDSEVER- het geluk is gek
GANG DUIDELIJK het geluk is gek, het geluk is gek
MAKEN) het geluk is met de dommen en de domme zegt:

CUT:
PALEIS. FEEST. AAN FEESTDIS
ZIEN WE HILDEBBAND.

HILDEBRAND: ben een simpel man van tien int dozijn
 dacht ik zal dat ook tot Sint Juttemis zijn
 al d'ê de gedach-
 te me pijn

maar kijk 's om me heen, wat heb IK aan
m'n broek?!
een slot voor mezelf, een lakei in de hoek
en onder een kelder vol wijn!

het geluk is gek, het geluk is gek
het geluk is met de dommen en de domme zegt:
gek
het geluk is gek
het geluk is gek, het geluk
het geluk is met de dommen en de domme zegt:
etc.

—

(KONINGIN, OGTEROP, BERTRAM, LIDW.
OGTEROP IS LICHTELIJK VERHEUGD
EN MORST NOGAL MET WIJN)

OGTEROP:

Ik breng een dronk uit op U allen, mens
Bertram, mensje Walg. Bij Bam, op de goede
afloop.
Kijkt elkaar aan, ge zijt weer gelijk van
hoogte.
En ik kan ook weer tegen mijn vorstin opzien!
Zoals het betaamt!

(LAKEI BUIGT ZICH BIJ ZIJN OOR)

Wat? Ah. De wijn is op ... Mens Bier, wilt
ge het kleed Dek nog eenmaal aanspreken.

KONINGIN:

Neen, lieve Deux. Ge hebt genoeg gehad.
Drink ezalinnenmelk, zoals ik.

BERTRAM:

Dat zal ie wel moeten, majesteit. Het kleed
Dek is niet meer hier.

KONINGIN:

Niet?

OGTEROP: (GESCHROKKEN)
Bij Bam!

(STEL KINDEREN STAAN IN MAAN
BUITEN)

KIND 1:

Ontzettend lief van Jut en Jul, om woelreus
Gark en de hertogin het kleed Dek te geven.
Nou hoeft ie niet meer honger te lijden.
Beter dan z'n steen der dommen.
Want zo'n steen, die vindt ie vast niet zo
gauw. Om brood mee te maken.

KIND 2:

Nou ja, laat hem maar doorzoeken.
Het is een klein kleedje. Voor zo'n hele
grote reus.

KIND 3:

Oh, dan bestelt ie een paar keer achter
elkaar.
Je moet kalm eten en goed kauwen.
Kleine hapjes, steeds.

KIND 1:

Als kleed Dek maar niet overspannen wordt.
(ZE GIECHELEN)

scene 39-33.

HERTOGIN: (IN MAAN)

Eet dan, Gark.

(LIKT SJIEK VINGER AF)

Het is heel smakelijk. Het is allemaal wat
klein, (WE DALEN MET CAMERA NAAR EEN
FLINTERDUN, KLEIN WIT VIERKANTJE
OP HAAR SCHOOT MET PIEPKLEINE
GERECHTJES)

maar de eerstvolgende keer dat ik even krim-
pen kan, zal ik het laten dienen, als ik
weer groot word.

(VERLEGEN)

Ik moet toch af en toe naar mijn moeder.
Kijk me niet zo aan.

(BLOOST)

Eet dan. Eindelijk.

CUT:

scene 39-33.

(AERNOUIT KOMT MET LAMP IN ZWART-
DONKERE KELDER)

AERNOUIT:

Ziezo. Prins Guurt. Ik kom even wat wijn
bij U halen. Uw moeder is boos naar huis.
Ze kan, jammer genoeg, niet bij U opgesloten
worden, omdat ze ontsnapt, wanneer ze maar
wil.

Maar ze heeft een ...

(HEEFT GENOEG LICHT GEMAAKT.
ZIJN MOND ZAKT OPEN, ALS HIJ IN
CEL KIJKT)

CUT:

(IN CEL ZIT ... JUL, DROEVIG, EN
STILVERWIJTEND)

AERNOUIT:

Ju ... juffrouw Jul ... Hoe komt U daar?

(WIL AL NAAR HEK)

U zat toch net b ... wat zijn dat voor gra ...

(RAMMELT AAN SLOT, MAAR BESEFT

OPEENS DAT HET GUURT IS ...

JUL KIJKT HEM VERLIEFD EN SMACHTEND

AAN. NIET OVERDREVEN!)

Je bent nog veel gemener dan ik dacht, Guurt.

CUT:

(JUL BLIJFT ONBEWEGELIJK ZITTEN.
DAN VERANDERT ZE IN GUURT)

AERNOUIT:

(DRAAIT ZICH WEG. PAKT 'N VOLLE
KARAF OF 'N VAATJE)

Als je een pietsie aardiger was, had de ko-
ningin je misschien ook wel laten gaan.

Net als Augustijn en Ranonkel.

Die hollen nou ergens door de nacht. Ver
van hier. Want Gark en de hertogin hebben
ze over de rotsen getild.

(GUURT DRAAIT ZICH GROMMEND AF)

Grom maar. We hebben je mooi te pakken.

GUURT:

(ROEPT HEM SNAUWERIG NA, ABRUPT)

Het geluk. Het geluk is met de dómnen!

scene 39-34.

BERTRAM: (LOOPT NAAR BALKON ACHTER LIDW.
(SET RINSE VOORHEEN)).
Overal waar je loopt, loop ik achter je aan.

LIDW.:
Heb een beetje lang op mijn tenen gestaan.
Was zo ver zo ver hiervandaan ...
(SLAAT ARMEN OM ZIJN HALS BIJ
'HIER'.
AERNOUW ZET GLAS WIJN NEER VOOR
ZICHZELF EN JUL.
JUL GEEFT EEN AAN JUT EN PAKT
ZELF HET ANDERE)

AERNOUW:
Was als kind al lelijk en weinig bemind
Dacht: er tegenaan, want de aanhouder wint
(HILDEEBRAND MET GLAS WIJN, HEM
OP SCHOUDER KLOPPEND)
Maar de eenzaamheid houdt ...
(TRIEST)
mooi aan ...

HILDEBEAND: (PORT AERNOUW)
Maar 't geluk is gek

SAMEN: Het geluk is gek.

ALLEN: Het geluk is met de domme en de domme zegt:
gek.
Het geluk is gek.
Het geluk is gek, het geluk is gek.
Het geluk is met de domme en de domme zegt:

BERTRAM: Hameln ...
Het geluk is gek, het geluk is gek.

Het geluk is met de domme en de domme zegt:

KINDEREN: Hameln ...
etc.

(ER WORDT GEDANST, GEKLONKEN.
CAMERA GAAT DOOR ZAAL FEESTENDEN.

EENMAAL NOG DE REUZEN DIE OPSTAAN
IN DE MAAN, HAND IN HAND)

titelrol.

titelkaart: Tot volgend seizoen!